

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3229/2018. (VII. 2.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.IV.22.419/2016/11. számú, a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.493/2015/7/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 22.P.22.845/2014/39. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó jogi képviselőjén (dr. Gaudi-Nagy Tamás, 1095 Budapest Gabona utca 10. II. emelet 1.) keresztül az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján előterjesztett alkotmányjogi panaszában kérte, hogy az Alkotmánybíróság állapítsa meg a Kúria Pfv.IV.22.419/2016/11. számú, továbbá a Fővárosi Ítéltábla 2.Pf.21.493/2015/7/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 22.P.22.845/2014/39. számú ítéleteinek alaptörvény-ellenességét és semmisítse meg azokat, mivel a hivatkozott bírósági ítéletek az indítvány szerint sértik az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdését.
- [2] 1.1. A panasz alapjául szolgáló ügy tényállása szerint 2007 decembere és 2009 áprilisa között több országgyűlési képviselő ingatlana, szórakozóhelyek és egy jegyiroda ellen követtek el támadást, 2007. december 11-én pedig a Hír Televízió egy korábbi munkatársát bántalmazták ismeretlenek. Az ügyekben a nyomozást a Nemzeti Nyomozó Iroda (a továbbiakban: NNI), majd a Központi Nyomozó Főügyészség (a továbbiakban: KNYF) folytatta. Az ügyekben először 2009. április 9-én adott ki sajtóközleményt a KNYF, amelyben négy ember őrizetbe vételéről tájékoztatott, akiket többek között terrorcselekmény, emberölés előkészülete, valamint robbanóanyaggal visszaélés és lőszerrel visszaélés büntette elkövetésével gyanúsítottak. Ezt követően is folyamatosan tájékoztatta a KNYF a közvéleményt a nyomozás állásáról, így pl. 2009. május 15-én „Őrizetben a bombagyáros” címmel jelent meg egy főügyészi sajtóközlemény az újabb őrizetbe vételről – ismertette abban a gyanúsítás okát és körülményeit. 2009. június 4-én pedig „Ügyészségi eljárás a dr. Szilvási György sérelmére elkövetett bűncselekményekkel kapcsolatban” címmel adott ki közleményt az ügyészség. Az indítványozót 2009. június 17-én tartóztatták le, és a másnap kelt sajtóközlemény azzal a tartalommal jelent meg, hogy „[a] terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt a Központi Nyomozó Főügyészség előtt folyamatban lévő büntető ügyben a főügyészségünk – a rendőrséggel közreműködve – a tegnapi napon őrizetbe vette Budaházy Györgyöt, akit gyanúsítottként hallgatott ki.” A sajtóközlemény szerint az indítványozóval szemben megalapozott gyanú áll fenn, hogy az ő utasítására hajtották végre a politikusok elleni merényleteket, amelyeket a gyanú szerint figyelmeztetésnek szántak, azzal a céllal, hogy az érintett képviselők nemmel szavazzanak egy parlamenti vita során. Emellett több – a fentiekben részletezett – bűncselekmény felbujtójaként gyanúsította meg a KNYF az indítványozót. Mindezeket követően 2009. július 14-én is közleményt adott ki a KNYF „Újabb gyanúsítottak a terrorcselekmény büntette és más bűncselekmények miatt folyamatban lévő eljárásban” címmel, amely három újabb személy őrizetbe vételéről, kihallgatásáról és gyanúsításáról tájékoztatott. E közleményben a KNYF ismételen kiemelte, hogy az indítványozót gyanúsítják a képviselők elleni támadások kivitelezésével terhelt csoport létrehozásával. 2009. július 24-én egy sajtótájékoztató keretében videó-felvételt mutatott be az ügyészség, amelyen látható robbantással is a Magyarok Nyilai szervezetet hozták összefüggésbe. 2009. augusztus 17-én kelt sajtóközlemény két újabb személy elfogásáról tájékoztatott, megismételve a korábbi gyanúsításokat. Hasonló tartalmú közlemény született 2009. szeptember 3-án, október 15-én – ebben a közleményben arról is tájékoztatást adott a KNYF, hogy az indítványozót több ízben is gyanúsítottként hallgatták ki, és emberölés előkészületével is gyanúsítják –, továbbá november 10-én is. 2010. január 15-én pedig a KNYF arról tájékoztatta a közvéleményt, hogy az indítványozó továbbra is előzetes letartóztatásban marad, és őt további

bűncselekmények elkövetésével gyanúsítják – ugyanis a gyanú szerint a merényleteket az általa létrehozott Hunnia Mozgalom tagjai hajtották végre.

- [3] 2009. április 6-án az alkotmányjogi panaszban támadott alapügy II. rendű alperese kihallgatásra jelentkezett a NNI-nél, és arról tájékoztatta a nyomozóhatóságot, hogy tudomással rendelkezik egy csoportról, amely a gyanúsítás tárgyává tett cselekményeket elkövette. Információit arra alapozta, hogy ismer egy személyt a csoportból, akivel sokat beszélgetett, és beszélgetéseiket egy idő után a telefonjával is rögzítette. Ezt követően 2010. január 1-jén postai úton egy ismeretlen feladótól üdvözlőlapotot kapott „Boldog újévet kívánnak a bebörtönzött politikai foglyok gyermekei” felirattal. Erről az alapügy II. rendű alperese bejelentést tett, mivel azt fenyegetésnek érezte. 2010. február 8-án a kurucinfo.hu portál személyes adatait is közölte mint az ügyben a le tartóztatottak ellen ténykedő emberét. Ennek hatására az RTL Klub Televízió (a továbbiakban: RTL Klub) felkereste őt, ahol az alapügy II. rendű alperese beszámolt az őt ért fenyegetésekről, és átadta az RTL Klub-nak a rendelkezésére álló hangfelvételeket. Ezt követően az RTL Klub 2010. február 23-ai Híradó című műsorában beszámolt a hangfelvételtől. A bemondó szerint ez a legfőbb bizonyíték a terrorcselekmény elkövetésével gyanúsított indítványozó ellen, amely információt az ügyészség nem erősítette meg. Ezt követően a KNYF vezetője nyilatkozott a RTL Klub-nak, amelyben kifejtette, hogy a szervezet csúcsirányítója az indítványozó volt, akinek ajánlkoztak és vállalkoztak bizonyos személyek a támadások elkövetésére és az abban való részvételre. A 2010. február 24-ei RTL Klub Híradóban ismét a hangfelvételekről adtak hírt, miszerint az RTL Klub birtokába került néhány részlet a titokban készült hangfelvételekről, amely a legfontosabb bizonyíték a Magyarok Nyilai néven ismert terrorizmussal vádolt szervezet ellen. A hangfelvételtől a műsorban több részletet is bejátszottak. A riport végén ismét elhangzott, hogy többek között az indítványozót gyanúsítják a bűncselekményekre való felbujtással és a szervezet vezetésével. 2010. február 25-én az RTL Klub Akták című műsorában is részletesen foglalkoztak a kérdéssel – ismét bejátszva több részletet is a felvételekből. A műsor narrációja további állításokat fogalmazott meg, így pl., hogy „a molotovkockák csak kezdetet jelentettek, hamar rájöttek, igazi támadásokhoz igazi fegyverekre van szükségük, puskákra, robbanó anyagokra, mindenre, ami egy valódi terrorszervezetnek kellhet”. A hangfelvételek lejátszása után a narrátor hozzátette „a felvételen az hangzik el, hogy fegyvereket is próbáltak szerezni Horvátországon keresztül, csak hogy ez a kapcsolat megszakadt”. A műsorban az alapügy II. rendű alperese is megszólalt, aki azt mondta, hogy „komoly fegyvereket szerettek volna vásárolni, sorozatlövő fegyverekről kezdve a páncéltörő rakétaig”. A műsor – a végén az indítványozót nevére nevezve – azt a konklúziót vonta le, hogy az indítványozó adott parancsot a különböző támadásokra. Ugyancsak 2010. február 25-én az RTL Klub Híradó című műsorában hasonló tartalommal jelent meg beszámoló, ahogyan a február 26-ai adásban is. Utóbbi riportban arra is utalást tett az alapügy II. rendű alperese, hogy a 2010-es választásokat követően a támadásokat a Fidesz képviselőire is kiterjesztették volna. A 2010. március 1-jei RTL Klub Híradóban a KNYF szóvivőjét szólaltatták meg, aki arról számolt be, hogy információik szerint az indítványozó lőszert és távcöves puskát akart beszerezni. Ezzel összefüggésben a március 2-ai és 4-ei Híradóban is beszámoltak az üggyel kapcsolatos információkról. A 2010. március 20-ai Híradóban hat különböző helyszínen történő, összehangolt robbantás tervéről adott tudósítást az RTL Klub, amelyet szintén az indítványozóhoz kötöttek. A későbbiekben is többször hírt közöltek a nyomozás állásáról (így pl. 2010. október 27-én).
- [4] Az indítványozó a fentieket követően fordult az keresettel a Fővárosi Törvényszékhez (a továbbiakban: Törvényszék) annak érdekében, hogy az állapítsa meg, hogy az RTL Klub és az alapügy II. rendű alperese megsértette a személyhez fűződő jogait, ezen belül a jóhírnevét, mert róla az RTL Klub valótlan tényállításokat tett közzé, illetve a valóságot hamis színben tüntette fel – ezért pedig nem vagyoni kártérítést és egyéb jóvátételi lehetőségeket kért. Az alapügy II. rendű alperese esetében a fenti műsorokban általa elmondottakat kifogásolta, és kérte, hogy a Törvényszék magánlevélben való bocsánatkérésre kötelezze őt. Keresetét azzal indokolta, hogy az alperesek részben olyan tényeket állítottak róla, melyek valótlanok, valamint olyan cselekményekkel hozták összefüggésbe, amellyel őt meg sem gyanúsították, emellett egy folyamatban lévő ügyről úgy adtak tájékoztatást, hogy abból az ügy állása nem derült ki. Emellett kész tényként közöltek olyan eseményeket, amelyek még nem nyertek bizonyítást. Elsősorban azt kifogásolta, hogy a RTL Klub híradásaiban prejudikált közlései negatívak voltak, nem emelték ki, hogy pusztán gyanúról van szó, a II. rendű alperes pedig jogosulatlanul hozta nyilvánosságra a felvételeket.
- [5] A RTL Klub – hivatkozva a PK. 14. számú állásfoglalásra – kérte a kereset elutasítását, mivel álláspontja szerint megfelelt a korrekt tájékoztatás követelményének, tekintettel arra, hogy a műsorból egyértelműen kiderült, hogy az ügy még nyomozati szakaszban van. A műsorban elhangzó közléseket pedig nem lehet a szövegtörnyezetéből kiragadva értelmezni.

- [6] A Törvényszék első fokon meghozott döntésében az indítványozó keresetét elutasította. Az ítélet indokolásában a Törvényszék hangsúlyozta, hogy a PK. 12. számú állásfoglalása szerint a sajtóközleményt mindig a maga egészében kell vizsgálni, a PK. 14. számú állásfoglalása szerint pedig a kifogásolt tényállítások valóságát a sajtószerv köteles bizonyítani. Ha pedig büntetőeljárásról tudósít, amely végül nem vezet elítélésre, akkor ennek tényéről is köteles beszámolni. A Törvényszék kiemelte, hogy az előtte fekvő ügyben kizárólag arról kellett döntenie, hogy az indítványozó által kifogásolt közlések ténylegesen valótlan tényállítások voltak-e, vagy pedig pusztán egy büntetőügy ismerhető állásáról számoltak be – a bűnösség kérdésében azonban értelemszerűen nem kellett és lehetett döntenie. E körben elsőként azt hangsúlyozta a Törvényszék, hogy a kifogásolt riportok kizárólag a hangfelvételeken elhangzó információkat ismertették, nem hangzottak el olyan közlések, amelyeket a felvételek nem támasztanak alá. A Törvényszék ítélete szerint a műsorok egymást követő napokon, vagy rövid időintervallumban kerültek adásba, így ezeket együtt kell értékelni. Ez alapján egyértelmű, hogy nem kell minden állítás után a műsorban kiemelni, hogy ez pusztán még csak gyanúsítás. Az első fokú ítélet szerint az indítványozónak a csúcscsúszítóként való megjelölése is a felvételeken elhangzottak alapján került bemondásra, amelynek végén elhangzik, hogy az ügy még csak nyomozati szakaszban van. A Törvényszék szerint így a teljes szövegkörnyezetre tekintettel egyértelműen kiderül az átlagember számára is, hogy amit hall, lát, az egy nyomozás részlete, és olyan bizonyítékok, amelyeknek a valóságtartalmát az ügyészség még vizsgálja. A felvételek készültéről is elhangzik a 2010. február 25-ei adásban, hogy az ügy készült, hogy a II. rendű alperes az érintett személy bizalmába férközött, így egyértelmű, hogy az azon elhangzottak nem a bíróság által megállapított tényállást tükrözik. A 2010. október 27-ei adás már a vádirat benyújtását követően került műsorra, ebben azonban egyértelműen közlik, hogy olyan eseményeket ismertetnek, amelyeket az ügyészség szerint nem lehet bizonyítani. A Törvényszék ítéletében hangsúlyozta azt is, hogy az indítványozó által valótlannak tartott közlések tekintetében nem annak volt jelentősége, hogy azok ténylegesen gyanú vagy később a vád tárgyát képezték-e, hanem, hogy azok a hangfelvételek alapján alátámasztottak voltak-e. Ez azonban egyértelműen megválaszolható volt. A II. rendű alperes tekintetében a Törvényszék ítéletében kiemelte, hogy a felvételek nyilvánosságra hozatalának jogszerűsége nem képezte a per tárgyát, tekintettel a polgári eljárásjog szabad bizonyítási rendszerére.
- [7] 1.2. Az indítványozó ezt követően fellebbezést nyújtott be a Fővárosi Ítéletábrához (a továbbiakban: Ítéletábra), amely ítéletében a Törvényszék ítéletét helybenhagyta. A fellebbezésben az indítványozó főképp a keresetének indokait ismételte meg, kérte azonban, hogy az Ítéletábra az RTL Klub-ot arra is kötelezze, hogy a www.rtlklub.hu internetes oldaláról is távolítsa el az összes vele összefüggésben álló hírt. További indokolásként előadta továbbá, hogy álláspontja szerint az Törvényszék ítéletében rossz következtetéseket vont le, és elfogadhatatlan módon figyelmen kívül hagyta az ártatlanság védelmének elvét is. Nem adta indokát véleménye szerint a Törvényszék annak sem, hogy miért fogadta el a hangfelvételt az állítások igazolására.
- [8] Az Ítéletábra az indítványozó fellebbezését nem találta alaposnak. Ítélete indokolásában hangsúlyozta, hogy az elsőfokú bíróság a peradatokból helyes és okszerű következtetéseket vont le. A Törvényszék ugyanis általánosságában és tételesen is megvizsgálta az indítványozó által kifogásolt közléseket. Az Ítéletábra ítéletében kiemelte, hogy a Törvényszék helytállóan állapította meg, hogy a perben nem volt olyan, az indítványozó által sérelmezett kitétel, amit ne támasztott volna alá a büntetőeljárás peranyaga. A másodfokú bíróság azt is hangsúlyozta, hogy egy büntetőeljárásról való tudósításban a média általában azokat az információkat emeli ki, amelyek a közvélemény érdeklődésére számot tartanak, illetőleg amivel nagyobb nézettség érhető el. Ezzel együtt, ha a PK. 14. számú állásfoglalása szerint jár el, és csak a valóságnak megfelelő tájékoztatást ad, csak a nyomozás során beszerzett bizonyítékokat ismerteti, akkor nem követ el személyiségi jogi jogsértést. A jelen ügyben az Ítéletábra szerint az RTL Klub ezen követelménynek megfelelt. Az Ítéletábra is kiemelte ítéletében, hogy a citált adásokban elhangzottakból nem következett, hogy azok már lezárt ügyek lennének, sőt egyértelműen kiderült, hogy azok még nyomozati szakaszban vannak.
- [9] 1.3. Az indítványozó az Ítéletábra ítéletével szemben felülvizsgálati kérelmet nyújtott be a Kúriához, amely azonban a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Az indítványozó felülvizsgálati kérelmében elsősorban a pontosított keresetének való helyt adó ítélet meghozatalát kérte, másodlagosan pedig a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és új eljárás lefolytatását. Álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítási teherre vonatkozó szabályok figyelmen kívül hagyásával, kirívóan okszerűtlen mérlegelést végeztek, és indokolási kötelezettségüknek sem tettek eleget. Úgy véli, hogy a kifogásolt közlemények nem jelölték meg pontosan, mi képezi

a gyanúsítás, és mi a vád tárgyát, valamint azt sem tartalmazták, hogy a cselekmények nem voltak bizonyíthatóak. A sajtószervet nem illeti meg a „kiragadás joga”, és az ártatlanság véelmének elvét is figyelembe kell vennie. Elvárható lett volna, hogy bevárja a vádiratot, és csak azt követően tájékoztasson.

- [10] A Kúria ítéletében kiemelte, hogy a PK. 14. számú állásfoglalását a bírósági gyakorlat már hosszú ideje kiterjesztően értelmezi, e szerint pedig a sajtószerv már a vádirat benyújtása előtti időben is beszámolhat egy nem titkosított büntetőügy aktuális állásáról. Ennek korlátja pusztán annyi, hogy a tájékoztatásnak összhangban kell állnia az adott eljárás aktuális állásával, meg kell jelölnie annak aktuális szakaszát, és nem sértheti az ártatlanság véelmét. A Kúria hangsúlyozta azt is, hogy a felülmérlegelés tilalma miatt a bizonyítékokat csak akkor értékelheti újra, ha azok nyilvánvalóan ellentétesek a logika szabályaival. Ilyen azonban jelen ügyben nem történt. Az eljáró bíróságok ugyanis a bírósági gyakorlattal összhangban értelmezték a rendelkezésükre álló bizonyítékokat. Az indítványozónak továbbra is megmaradt a lehetősége, hogy a büntetőeljárás lezárultával kérje, hogy a sajtó közölje, hogy őt felmentették, vagy épp, hogy miért marasztalták el. A következetes gyakorlat szerint nem kell megvárnia a sajtónak, hogy a vádirat ténylegesen benyújtásra kerüljön. Tekintettel arra, hogy a vita tárgyát képező hanganyag a feljelentéssel esik azonos megítélés alá, így az annak tartalmától függetlenül nem lehet személyiségi jogi per tárgya. A Kúria is kiemelte, hogy az ügy közérdeklődésre számot tartó jellege miatt a sajtónak joga volt az eseményekről való tájékoztatás, és e körben mérlegelhetett, hogy mit tart kiemelkedő fontosságúnak abból. Mindezek alapján a Kúria álláspontja szerint az eljáró bíróságok a bizonyítékokat helytállóan mérlegelték, így a felülmérlegelés alkalmazásának nem volt helye.
- [11] 1.4. Az indítványozó ezt követően fordult az Alkotmánybírósághoz. Alkotmányjogi panaszában kifejtette, hogy álláspontja szerint a Törvényszék, az Ítéletábró és a Kúria döntése sérti az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdését, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdését. Véleménye szerint ugyanis alapvető alkotmányossági kérdés, hogy a sajtószabadság, mint alkotmányos jog mértéke meddig terjed – tekintettel arra, hogy az indítványozó szerint a PK. 14. számú állásfoglalás idejétmúlt, és azt nem alkalmazzák egységesen a bíróságok. Véleménye szerint megválaszolható alkotmányossági kérdés, hogy a sajtó jogosult-e – álláspontja szerint – önkényesen kiragadott büntetőeljárású bizonyítékokra hivatkozva, kifejezetten szenzációhajhász céllal állításokat megfogalmazni egy olyan személyről, akit jogerősen még nem ítélték el.
- [12] Az indítványozó alkotmányjogi panaszában az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének vélt sérelme vonatkozásában előadta, hogy az RTL Klub a kifogásolt műsoraiban csak az indítványozót nevezte meg, és olyan feltételezéseket fogalmazott meg (véleménye szerint ugyanis az elhangzottakat a műsorban továbbszóították), amelyet kizárólag arra a hangfelvételtre alapoztak, amelynek valódiságát az indítványozó mindvégig tagadta (sőt, kifejezetten hamisítottnak tartja). Az adásokban továbbá álláspontja szerint elhallgatták a gyanúsítás tényét, és azokat mint bizonyítottakat közölték. Úgy véli, hogy az eljáró bíróságok ezzel megsértették az ártatlanság véelméhez való alkotmányos jogát, mivel arra a következtetésre jutottak, hogy az azonos műsorsávban való sugárzás, valamint a rövid időtartamban való rendszeres, ismétlődő tudósítás alkalmas volt arra, hogy a nézőkben tudatosítsa azt az első alkalommal elhangzó tény, hogy az ügyben még pusztán gyanúsítás történt. Elfogadhatatlannak tartja a bírósági ítéletek azon logikáját is, miszerint az indítványozónak olyan bűncselekményekkel való kapcsolatba hozása, amely miatt ellene nem emeltek vádat és nem is gyanúsítják azzal, megengedhető a sajtó számára. Az indítványozó álláspontja szerint mindezek alapján megállapítható, hogy az eljáró bíróságok elmulasztották vizsgálni a bizonyítékrészleteket összességükben és teljességükben. Az alkotmányjogi panasz hivatkozik az Alkotmánybíróság 34/2017. (XII. 11.) AB határozatára is, mely szerint a sajtó a mások által megfogalmazottakat csak hűen, a forrást beazonosítva, saját értékelés nélkül közvetítheti. Álláspontja szerint jelen ügyben ez a visszaélés volt megfigyelhető, így egyértelműen sérelmes volt. A bíróságok által tett megállapítások egyértelműen tévesek voltak, egy nyomozási bizonyíték nem igazolható valótlán állításokat, amíg az ügyben nem születik jogerős döntés. Véleménye szerint a PK. 14. számú állásfoglalásában megfogalmazott elvek csak a lezárt nyomozati eljárásra alkalmazhatóak, a folyamatban lévő nyomozásra nem. Az RTL Klub citált műsoraiban csak a KNYF által kiadott hivatalos közleményeket használhatta volna fel, és azokat nem egészíthette volna ki egyéb tartalommal. A fenti érvelést követően az indítványozó hosszan fejtegette továbbá az ártatlanság véelmének elvével összefüggő jogirodalmi, tudományos álláspontot. Ezzel összefüggésben ismételt kiemelte, hogy a tudósítás akkor nem sérti az ártatlanság véelmét, ha csak a rendőrségi és nyomozóhatósági közlemények alapján tájékoztat.

- [13] 2. Az Abtv. 56. §-a alapján az Alkotmánybíróság először az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának kérdésében dönt, ennek során mérlegelési jogkörében vizsgálja az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának feltételeit. A befogadás visszautasítása esetén a tanács rövidített indokolással ellátott végzést hoz, amelyben megjelöli a visszautasítás indokát.
- [14] Az Alkotmánybíróság az Abtv. 50. § (1) bekezdése és az Ügyrend 5. § (1) bekezdése alapján tanácsban járt el, és az indítványozó panaszának vizsgálata alapján azt állapította meg, hogy az alkotmányjogi panasz az alábbi okok miatt nem fogadható be.
- [15] 2.1. Az indítványozó az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panasz iránti kérelmében a bírósági ítéletek alaptörvény-ellenességét az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének, valamint a XXVIII. cikk (2) bekezdésének a sérelmére alapozta. Az Abtv. 27. §-a alapján alaptörvény-ellenes bírói döntéssel szemben az egyedi ügyben érintett személy vagy szervezet panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz, ha az ügy érdemében hozott döntés vagy bírósági eljárást befejező egyéb döntés az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogát sérti, és az indítványozó a jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, vagy jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.
- [16] 2.2. A Kúria ítélete ellen nincs helye fellebbezésnek, az Abtv. 27. §-a szerinti indítvány tehát e tekintetben megfelel a törvényi feltételeknek.
- [17] Az indítványozó jogosultnak és érintettnek is tekinthető, mivel saját egyedi ügyével összefüggésben terjesztett elő az Abtv. 27. §-ára alapított alkotmányjogi panaszt.
- [18] A panaszos az Abtv. 30. § (1) bekezdésében meghatározott határidőn belül terjesztette elő az indítványát.
- [19] 2.3. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában arra hivatkozott, hogy bíróságok ítéletei azért is sértik a személyiségi jogait, valamint az ártatlanság vélelmét, mert az ügy tényállásának megállapítása során bizonyíték-ként fogadták el az alapügy II. rendű alperese által rendelkezésre bocsátott hangfelvételt (holott annak hitelességét az indítványozó mindvégig kétségbe vonta), és abból álláspontja szerint téves következtetéseket vontak le.
- [20] Ezzel összefüggésben fontos kiemelni, hogy az Alkotmánybíróság következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e ezeket a bizonyítékokat és érveket, illetve a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás megalapozott-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy bíróságok jogértelmezése helyesen illeszkedik-e a jogági dogmatika általánosan elfogadott szabályaihoz {elsőként lásd: 3003/2012. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [4], megerősítette: 3117/2016. (VI. 21.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [21] 2.4. Az indítványozó alkotmányjogi panaszában a fentiekén túl abban jelölte meg a bírósági ítéletek általa vélt alaptörvény-ellenességet, hogy az eljáró bíróságok egy véleménye szerint elavult joggyakorlatot alkalmazva (lásd: PK. 14. számú állásfoglalás), az Alkotmánybíróság vonatkozó gyakorlatát [pl. az indítványozó által megjelölt 34/2017. (XII. 11.) AB határozat] figyelmen kívül hagyva hozták meg döntésüket, és minősítették a RTL Klub eljárását megfelelőnek.
- [22] Az Abtv. 29. §-a alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányjogi panaszt a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés esetén fogadja be. Az indítványozó álláspontja szerint jelen ügyben alapvető alkotmányossági kérdésnek minősül, hogy a sajtószabadság, mint alkotmányos jog mértéke meddig terjed, és e körben a sajtó jogosult-e – álláspontja szerint – önkényesen kiragadott büntetőeljárás bizonyítékokra hivatkozva, kifejezetten szenzációhajhász céllal állításokat megfogalmazni egy olyan személyről, akit jogerősen még nem ítélték el. E körben az Alkotmánybíróság hangsúlyozza, hogy az utóbbi időben több olyan határozatot is hozott, amelyben a tágabb értelemben vett kérdéskör vonatkozásában állást foglalt a fenti alkotmányossági kérdés vonatkozásában {lásd: 34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [22]–[53], továbbá 3002/2018. (I. 10.) AB határozat, Indokolás [42]–[78]}. Erre tekintettel az Alkotmánybíróság úgy ítélte meg, hogy jelen ügy vonatkozásában nem merül fel olyan – önálló, a korábbiakhoz képest újdonságot tartalmazó – releváns kérdés, amely alkotmányossági tartalom kifejtését igényelné.
- [23] Az Alkotmánybíróság ugyanakkor abban az esetben is jogosult befogadni és érdemben elbírálni egy alkotmányjogi panaszt, ha azt észleli, hogy az alkotmányjogi panaszban támadott bírói döntést alaptörvény-ellenes jogalkalmazási tevékenység befolyásolta. Jelen indítvány vonatkozásában azonban az Alkotmánybíróság

– a megállapított tényállás, a rendelkezésre álló dokumentumok, és az alkotmányjogi panasz alapján – úgy ítélte meg, hogy az eljáró bíróságok által hozott ítéletek vonatkozásában, az alkotmányjogi panaszban előadott indokolás alapján nem merül fel ennek lehetősége.

[24] 3. Mindezekre tekintettel az Alkotmánybíróság az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* valamint *h)* pontjai alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (2) és (3) bekezdéseiben foglaltakra, az alkotmányjogi panaszt visszautasította.

Budapest, 2018. június 11.

Dr. Schanda Balázs s. k.,
tanácsvezető,
előadó alkotmánybíró

Dr. Pokol Béla s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Szívós Mária s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Varga Zs. András s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/582/2018.

